

aftale indgået mellem tidligere led i omsætningskæden om en kortere reklamationsfrist end den, der er indeholdt i købelovens § 54, stk. 1, afskæres fra at gøre et i øvrigt berettiget erstatningskrav for mangler ved salgsgenstanden gældende over for et tidligere led i omsætningskæden.

Forslaget til nyt stk. 3 i købelovens § 1 vil indebære, at den nævnte bestemmelse ikke vil kunne fraviges til skade for en senere erhverver, der er forbruger, ved aftale mellem denne og sælgeren eller det pågældende tidligere led i omsætningskæden.

Til nr. 2 (§ 54, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reklamationsfristen i købelovens § 54, stk. 1, ikke finder anvendelse ved køb af genstande, som i henhold til et påbud skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi de udgør en fare. Det vil således alene være forældelseslovens regler, der gælder i disse tilfælde.

Bestemmelsen omfatter alene tilfælde, hvor der er udstedt påbud om *tilbagekaldelse* eller *destruktion*. Den vil derimod ikke omfatte de tilfælde, hvor der er udstedt påbud om *tilbagetrækning*. Forskellen mellem tilbagetrækning og tilbagekaldelse er, at producenten mv. ved påbud om tilbagetrækning alene skal foretage handlinger med henblik på at begrænse det *fremtidige salg mv.* af produktet, mens den pågældende ved påbud om tilbagekaldelse skal foretage handlinger med henblik på at få *allerede leverede mv.* produkter leveret tilbage fra forbrugeren. Der henvises i øvrigt til definitionerne af tilbagetrækning og tilbagekaldelse i produktsikkerhedslovens § 7 a.

Bestemmelsen omfatter også *tilbagetagning* i lov om kemiske stoffer og produkter, idet et påbud herom i denne lov har samme retsvirkning som *tilbagekaldelse*.

Bestemmelsen vil omfatte påbud, der har baggrund i, at produktet kan forvolde skade. Det kan dreje sig om personskade eller tingsskade, herunder skade på miljøet. Tingsskade vil dog ikke omfatte skade på produktet selv.

I visse tilfælde kan et påbud kun udstedes, hvis den relevante myndighed har vurderet, at de pågældende produkter udgør en fare. Det gør sig eksempelvis gældende for produktsikkerhedslovens § 12, stk. 1, § 32 a, stk. 1, i lov om kemiske stoffer og produkter, § 4, stk. 4, nr. 2, i lov om sikkerhed til søs og § 14, stk. 4, i bekendtgørelse om administration m.v. af stærkstrømsloven. Ethvert påbud udstedt i medfør af disse bestemmelser vil derfor få virkning efter den foreslåede bestemmelse.

Andre påbudsregler har flere forskellige formål, og det kan i disse tilfælde ikke uden videre lægges til grund, at der er tale om et påbud, der har baggrund i, at produktet udgør en fare. Eksempelvis kan påbud om tilbagekaldelse af gasmateriel udstedt efter lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger have sin baggrund i regler, der har til formål dels at sikre et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer, dels at sikre kvaliteten af det udførte installationsarbejde på gas-, vand- og afløbsområdet. I sådanne tilfælde vil det skulle fremgå af det konkrete påbud, at der er tale om et påbud, der har baggrund i, at produktet udgør en fare.

Påbud i henhold til en række andre bestemmelser vil også kunne være omfattet af den foreslåede regel. Det drejer sig om § 48, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om kemiske stoffer og produkter, fødevarerlovens § 52, stk. 1, og § 30, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1, litra i, og nr. 2, litra g og i, i lov om hold af dyr. Et påbud, der er udstedt med hjemmel i en af disse bestemmelser, vil have virkning efter den foreslåede § 54, stk. 2, hvis det fremgår af påbudet, at der er udstedt, fordi de pågældende genstande udgør en fare.

Den foreslåede § 54, stk. 2, vil ikke omfatte påbud udstedt i henhold til regler, der varetager andre hensyn end hensynet til at undgå, at et produkt forvolder skade. Den vil bl.a. ikke omfatte påbud om tilbagekaldelse udstedt af hensyn til den offentlige sikkerhed, jf. eksempelvis § 3, stk. 5, i våbenloven eller påbud om destruktion udstedt med henblik på at sikre renavl af dyr, jf. eksempelvis § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om biavl.

Bestemmelsen vil ikke omfatte tilfælde, hvor et produkt tilbagekaldes fra markedet frivilligt, og den vil heller ikke omfatte tilfælde, hvor tilbagekaldelsen sker i medfør af en generel tilbagekaldelsespligt. En generel pligt til tilbagekaldelse i visse tilfælde findes f.eks. i artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 178 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om opretholdelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerheds autoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed.

Afgrænsningen af den foreslåede regel vil således svare til afgrænsningen af reglen i produktsikkerhedslovens § 12, stk. 3, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 40.

Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte tilfælde, hvor der udstedes et påbud om tilbagekaldelse eller destruktion, selv om det ikke er endeligt konstateret, at produktet er farligt. Hvis det efterfølgende viser sig, at produktet ikke er farligt, vil der dog i sådanne tilfælde ofte ikke foreligge en mangel, som køber kan påberåbe sig over for sælger.